

VIKTORIE

WEEKBLAD VOOR K N O K K E - H E I S T -
B L A N K E N B E R G E en OMLIGGENDE
— REDACTIE EN AANKONDIGINGEN —
" VICTORY " - Lippenslaan - K N O K K E
— D A G D E R B E V R I J D I N G —
1e JAAR — Nr 1 — PRIJS : 1 Fr.

KNOKKE VRIJ!

Daar is de bevrijding, herwonnen uit duizend dagen van hoopvol wachten en hardnekkig moed houden tegenover een verdrukker, die geen dag liet voorbij gaan om ons in zijn sleur van dood en vernieling op te nemen.

De bevrijding geen ijdel woord meer, maar een werkelijkheid, die we kunnen uitgalmen en die we uitroepen met al onze krachten die er ons aan verbinden.

Welke beproeving was het echter niet om zoover te geraken met als eenige troost « men kan niet genoeg lijden om de vrijheid te herwinnen ». Dan pas komt ze als een werkelijke overwinning op het eigen weerstandsvermogen en als belooning op het vertrouwen in de rechtvaardigheid.

We waren echter zelf niet in den kring waarin onze stadsgenooten zich bevonden midden in de laatste vijandelijke divisie, die steunend op haar overstroomingen er nog in slaagde weerstand te bieden en aldus de Scheldemonding sloot voor alle doorgang naar de Antwerpse haven, die onbeschadigd in handen viel van de Geallieerden.

De gansche Knokke kolonie, uitgeweken en geëvacueerden, evenals de streekgenooten waren echter steeds in gedachten in hun stad en men klampte zich vast aan het minste berichtje dat eenige hoop op uitkomst gaf.

Een volgende maal zullen we dan ook pas in staat zijn de werkelijke gemoedstoestand te schetsen van de weerstand in onze streek en het aandeel kunnen loven dat sommigen vooral gehad hebben om het treurig lot van onze stadsgenooten te milderen.

« It was a long way ». De geallieerden hadden ons land in 36 uur heelemaal doorlopen. Op 3 September waren de Engelschen te Brussel en Antwerpen, de Amerikanen stonden aan de Maas. Hals over kop wa-

paarden en fietsen opeischten; hun kleeren waren gehavend en de eenige hoop bestond nog in wat versche wasch op hun eigen Siegfriedlijn te vinden.

« ... hanging out the washing on the Siegfried Line »! Yanks en Tommies zitten op hun hielen; ook zij hebben nog iets rein te maken aan die Siegfriedlijn!

Maar Knokke bleef er liggen, Heyst, Zeebrugge-dorp, Westkapelle, Oostkerke en Zeeuwsch-Vlaanderen tot Terneuzen. Weken gingen voorbij, een maand, en nog steeds zijn er moffen die in hun eigen slijk verward zitten, uit hun eigen overstroomingen niet meer kunnen en vastklampen aan de strook gronds beschermd door de vaarten. En daarbij onze burgerbevolking die nooit zal wanhoopen en hard zal worden tot de vrijheid naakt.

Eindelijk het nieuws dat de Kanadeezen over het Leopoldskanaal zijn! De kanonnen hadden de gansche nacht gebulderd en de stellingen van den vijand moesten doorzeefd zijn van de artilleriegranaten. Maar de vijand werd hard in zijn doodstrijd. Een landing volgde op de zuidelijke Scheldeoever en de Geallieerden naderden tot Breskens. We hoorden van toen af namen die ons steeds meer vertrouwd waren.

Het bericht werd steeds rondgestrooid dat Knokke zou gevallen zijn. « Heist is gevallen »! Maar slechts valsch alarm. Lang kon het echter niet meer duren en steeds in grooter aantal verzamelden zich de Knokkenaren te Brugge om de « tram » af te wachten. De laatste voorbereidingen voor de bevoorrading werden getroffen.

Nu zijn we zoo ver, nu is Knokke vrij en gansch de streek die de laatste stuip trekkingen van de Hitlerbenden aan onze kust, hun « oninneembare Atlantischwal » moest verduren.

MIEL BORGHYS

die voor ons de middenfiguur is van een der meest sensationele ontvluchtelingen vanuit Knokke met een klein bootje naar Engeland, is weer in ons midden. Welkom Miel! We zagen hem reeds vanaf de eerste dagen der bevrijding te Brugge. Hij wou reeds onmiddellijk naar Knokke, maar ook voor hem was het water een struikelblok. Miel zal met ons lachen wanneer we het water een struikelblok voor hem heeten. Hij heeft andere wederaren-achter den rug. El Alamein, Tunis. Maar laten we het niet allemaal verabebelen, dat doet Miel zelf wel in ons volgend nummer. Ieder lezer zal er hoopvol naar uitzien.

HERINNERT U

dezen die vielen onder de Nazibot en het verraad :

Edgard DE SAEDELEER, wiens begrafenis onvergetelijk is.

Maurice-Adolf STROBBE, te Jambes vermoord.

DESCAMP, op zee laffelijk beschoten.

Frans VANHULLE, aan zijn mishandelingen bezweken. en anderen, die we vergeef ons, vergeten.

DENKT OOK

aan onze gedeporteerden, die nu nog in duitsche gevangnissen lijden, en waarvan we de volledige lijst volgende week geven.

LEOPOLDSBURG

was het einde van de lijdensweg van de gedeporteerde politieagenten. Hoe groot was niet hun vreugde weer de geliefde vrijheid te herwinnen, na de zwarte dagen die op hun aanhouding volgden.

We hopen weldra de verantwoordelijken voor deze daad onmaskerd te zien en hun verdiende straf in ontvangst te nemen.

Dura lex, sed lex.

HANDELAARS

HET IS IN UW BELANG
BELANG DAT HIER UW
- REKLAMES - STAAN
het GROOTSTE AANTAL lezers
— uit de streek zal lezen. —
VRAACT bij ons BLAD de